

ANTELOPE AND THE HUNTER

हरिणः तथा
व्याधः

एकदा कस्मिंश्चित् वने हरिणः कूर्मः तथा शतच्छदः इति त्रीणि मित्राणि वसन्ति स्म।

एकस्मिन् दिने कश्चन व्याधः समीपस्य ग्रामात् आगत्य तत्र एकं पाशं योजयति।

एका युक्तिः
करणीया

अन्यस्मिन् दिने सः हरिणः ततः गच्छन् आसीत्।

कथं शोभनं
दिनम्!

सहसा सः व्याधस्य जाले पतितवान्।

कूर्मः तथा शतच्छदः तस्य क्रन्दनं श्रुत्वा तत्र धावितवन्तौ।

भवतः तीव्रैः दन्तैः तं
स्वतन्त्रं करोतु।
तावता अहं व्याधं
अनुपश्यामि।

योजनानुसारं कार्यम् आरब्धं भवति। कूर्मः मन्दगतिः आसीत्।

तावत् व्याधः अपि हरिणस्य क्रन्दनं श्रुत्वा तं ग्रहीतुं धावितवान्। परन्तु शतच्छदः तम् आक्रामति।

भीतः व्याधः स्वगृहं प्रविशति।

शतच्छदः पुनः आगच्छति।

शीघ्रं करणीयम्। सः
व्याधः कस्मिन् अपि
क्षणे अत्र आगमिष्यति!

अहं यच्छ्रेष्ठं
प्रयत्नं करोमि!

अन्ततः कूर्मः स्वकार्यं कृतवान्। हरिणः मुक्तः अभवत्।

यतः कूर्मः मन्दगतिः आसीत् सः व्याधेन गृहीतः।

शीघ्रम् एव कूर्मस्य रक्षणाय हरिणः एकां योजनां करोति। सः व्याधस्य पुरतः धावति। व्याधः अपि तम् अनुसरति। स्यूतं तत्र एव स्थाप्य हरिणं प्रति अनुधावति।

व्याधः हरिणम् अन्वेष्टुं गुहां प्रविशति। हरिणः अपर-मार्गतः बहिः आगच्छति।

हरिणः कूर्मं प्रति धावति।

चिन्तामास्तु
मित्र! भवान्
शीघ्रम् एव
मुक्तः भवति।

व्याधस्य किम्
अभवत्?

सः अस्माकं
पुरातन-गुहायां
परिक्रामति।

अभिप्रायः

सङ्घे शक्तिः। एकत्रिताः भक्ताः
लौकिक-सङ्कटात् रक्षिताः भवन्ति।